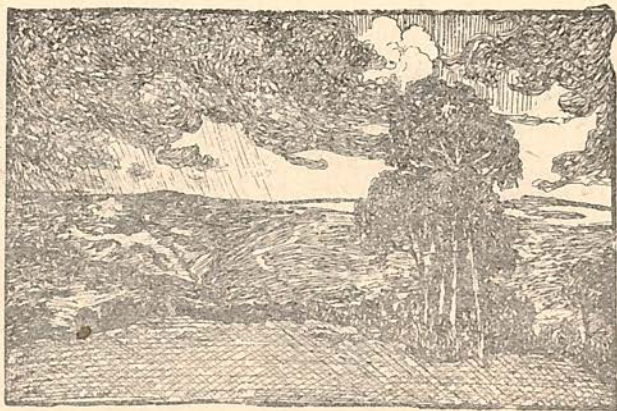

Пролѣтенъ дѣждъ.

Тѣменъ облакъ се надвеси
Надъ поля и надъ гори,
И примрежи въ небосвода
Златни слѣнчеви зари.

Въ мигъ притихна, притаи се
Съ трепетъ жадната земя.
Свѣтна. Екна грѣмъ зловещи
И далечъ на югъ замрѣ.

И отъ тѣмни небосклони
Надъ посѣви и цвѣтя,
Сълзи облака зарони, —
И проливенъ дѣждъ излѣ...

Глѣхне бавно грѣмъ последенъ
Задъ далечни планини.
Блѣсна слѣнцето засмѣно
Въвъ лазурни висини.

Г. Костакевъ.